

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 806

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 noiembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 201 din 4 iulie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și ale art. 299 din Codul de procedură civilă	2-4	conform Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002, și în baza Ordinului ministrului finanțelor nr. 332/2000 privind aprobarea Normelor metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv, cu modificările ulterioare
Decizia nr. 207 din 9 iulie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001	4-6	7-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
3.792. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Normelor privind organizarea și exercitarea activității de audit public intern în structura Ministerului Educației și Cercetării și în unitățile din sistemul Ministerului Educației și Cercetării,		
		★
		Lista cuprinzând agenții economici (societăți comerciale) avizați să distribuie aparate de marcat electronice fiscale, completare la listele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 7 decembrie 1999, nr. 641 din 29 decembrie 1999, nr. 60 din 10 februarie 2000, nr. 158 din 17 aprilie 2000, nr. 226 din 23 mai 2000, nr. 340 din 21 iulie 2000, nr. 470 din 27 septembrie 2000, nr. 561 din 13 noiembrie 2000, nr. 127 din 14 martie 2001, nr. 315 din 13 iunie 2001, nr. 668 din 24 octombrie 2001, nr. 182 din 18 martie 2002, nr. 349 din 24 mai 2002 și nr. 598 din 13 august 2002
		15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 201

din 4 iulie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și ale art. 299 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și ale art. 299 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Compania Națională „Poșta Română” — S.A. în Dosarul nr. 4.593/2001 al Tribunalului București — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin consilier juridic, precum și Oficiul Concurenței — Inspectoratul de Concurență București, prin consilier juridic.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției și constatarea că dispozițiile art. 282 alin. 2 și ale art. 299 din Codul de procedură civilă sunt parțial neconstituționale.

În motivarea excepției se susține că aceste dispoziții contravin art. 20, art. 21 alin. (2), art. 24 și 128 din Constituție, întrucât, potrivit dispozițiilor legale atacate, împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât o dată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății, or, arată autorul excepției, încheierea de sesizare a Curții Constituționale are un regim special, determinat de caracterul special al contenciosului constituțional, care derogă de la dreptul comun.

De asemenea, arată că aceste dispoziții contravin și prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând în jurisprudența sa că trebuie să se recunoască un drept de recurs față de orice hotărâre judecătorească. Sunt menționate în acest sens *cazul H. versus Belgia* și *cazul Ruiz-Mateos versus Spania*. În continuare arată că în fața instanței de recurs a ridicat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001, pe care instanța a respins-o fără a-și motiva această soluție. În această situație, neavând posibilitatea atacării acestei hotărâri, instanța a pronunțat o hotărâre „nefundamentată” din punct de vedere juridic. În susținere depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, la dreptul la apărare și la exercitarea căilor de atac. De asemenea, se susține că dispozițiile criticate de autorul excepției sunt în concordanță cu prevederile Convenției pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la „proces echitabil”, precum și cu jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 4.593/2001, **Tribunalul București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și ale art. 299 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Compania Națională „Poșta Română” — S.A. într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 20, 21, 24 și 128 din Constituție, precum și celor ale art. 6 pct. 1 prima frază din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece a invocat în fața instanței de recurs două excepții de neconstituționalitate, iar prin încheierile pe care instanța le-a pronunțat excepțiile au fost respinse, fără ca împotriva acestor încheieri să existe vreo cale de atac. În acest fel autorul consideră că i se îngreșește accesul liber la justiție și la căile de atac prevăzute de lege și că i se încalcă dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Instanța de judecată în fața căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate apreciază că aceasta este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, cu următoarea motivare: „Soluția prevăzută de legiuitor cu privire la căile de atac ce pot fi exercitate împotriva încheierilor premergătoare se bazează pe regimul juridic al acestor încheieri, regim dat de conținutul și de efectele acestora. Încheierile premergătoare preced și pregătesc hotărârea judecătorească și sunt clasificate, în doctrină și în practică, în încheieri preparatorii și încheieri interlocutorii. Dacă încheierile preparatorii sunt acelea prin care instanța adoptă unele măsuri în vederea soluționării cauzei, fără ca prin aceasta să anticipeze asupra soluției finale, pregătind doar această decizie, încheierile interlocutorii sunt acelea prin care se adoptă măsuri decisive pentru soarta procesului, fapt ce le conferă și calitatea de a anticipa decizia finală. Privitor la căile de atac ce pot fi exercitate împotriva acestor încheieri, legiuitorul, având în vedere regimul prezentat mai sus, s-a optat, în mod firesc, la soluția atacării încheierilor

premergătoare cu apel, respectiv cu recurs, o dată cu hotărârea pe care o pregătesc sau pe care o anticipează.“

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 282 alin. 2 și ale art. 299 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 27 aprilie 2001.

Ca urmare a acestor modificări, dispozițiile criticate de autor ca fiind neconstituționale au următorul conținut:

Art. 282 alin. 2: *„Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât o dată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății.“*

Art. 299: *„Hotărârile date fără drept de apel, cele date în apel, precum și, în condițiile prevăzute de lege, hotărârile alor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Dispozițiile art. 282 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunzător.“*

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

Art. 20:

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“

Art. 21:

„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“

Art. 24:

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“

Art. 128:

„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.“

De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice

ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate nu încalcă dreptul la apărare, accesul liber la justiție sau la căile de atac și nici dreptul la un proces echitabil, în cauzele deduse judecății.

În activitatea sa jurisdicțională anterioară Curtea Constituțională a examinat dacă liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale pentru situații deosebite sau dacă el implica existența unor proceduri unice chiar și pentru situații deosebite, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac.

Prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului. Această soluție decurge din dispozițiile constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit cărora *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“*, precum și din cele ale art. 128, conform cărora *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“*.

În considerentele aceleiași decizii se reține că semnificația art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngreunat prin lege, este aceea că nici o categorie sau grup social nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit. Însă legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat și prin Decizia nr. 92 din 11 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996.

Cu privire la exercitarea căilor de atac și la concordanța legii procesuale românești cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul persoanei la un *proces echitabil*, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, statuând că, în sensul practicii europene, conceptul de *„proces echitabil“* nu implică în mod necesar *„existența mai multor grade de jurisdicție, a unor căi de atac al hotărârilor judecătorești, inclusiv exercitarea acestor căi de atac de către toate părțile din proces“*.

Curtea constată de asemenea că stabilirea regulii conform căreia încheierile premergătoare — cu excepția celor prin care s-a întrerupt cursul judecății — nu pot fi atacate cu apel, decât o dată cu fondul, împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie, prin aceasta, la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției privind împiedicarea accesului la justiția constituțională, prin refuzul instanței de judecată de a sesiza instanța de contencios constituțional, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție prevăd în mod expres și limitativ competența Curții Constituționale în

materia controlului concret de constituționalitate, în sensul că aceasta „hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor”. Art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, reluând această dispoziție constituțională, precizează competența Curții de a „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”. De asemenea, din examinarea dispozițiilor alin. (6)

al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, rezultă că excepțiile de neconstituționalitate contrare prevederilor alin. (1), (2) și (3) ale aceluiași articol sunt inadmisibile, astfel încât instanța judecătorească le respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

În aceste condiții este firesc ca instanța judecătorească să poată aprecia dacă este cazul să sesizeze Curtea Constituțională, fără ca soluția pronunțată de ea, în sensul admiterii sau al respingerii cererii formulate de partea care a ridicat excepția, să poată fi atacată separat de hotărârea prin care se soluționează fondul procesului.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și ale art. 299 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Compania Națională „Poșta Română” — S.A. în Dosarul nr. 4.593/2001 al Tribunalului București — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 iulie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207

din 9 iulie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001,

excepție ridicată de Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom” — S.A. în Dosarul nr. 1.589/2002 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții prin Decizia nr. 78/2002. În ceea ce privește dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, se arată că acestea nu încalcă prevederile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, deoarece debitorul are posibilitatea de a introduce cale de atac împotriva deciziilor organelor administrative la instanțele judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.589/2002, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001**, excepție ridicată de Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom” — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 16 și 21 din Constituție, deoarece „pe calea contestației la executare nu mai pot fi formulate apărări de fond împotriva titlului executoriu — act administrativ — ceea ce golește de conținut textul legal din Codul de procedură civilă”. În acest fel, consideră autorul excepției, se încalcă principiul dublului grad de jurisdicție, instituindu-se o procedură specială care prevede atacarea titlului executoriu la o altă instanță decât cea de executare. Se arată că instanța care ar trebui să soluționeze contestația la executare este instanța civilă, unde se pot formula apărări de fond împotriva titlului executoriu emis de altă instanță, și nu instanța de contencios administrativ.

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă accesul liber la justiție și nici principiul egalității în fața legii, întrucât textul atacat dă posibilitatea părților interesate să formuleze contestații la executare în fața instanțelor judecătorești.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu numai că nu contravin Constituției, dar reprezintă expresia principiului înscris în art. 125 alin. (3), potrivit căruia „*competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”. În legătură cu dispozițiile art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, se apreciază că acestea nu aduc atingere liberului acces la justiție, ci, dimpotrivă, stabilesc competența instanței judecătorești și procedura de soluționare a contestației formulate împotriva titlului executoriu.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare (publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996), cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 16 octombrie 2001).

Ca urmare a acestor modificări, dispozițiile criticate de autor ca fiind neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996: *„Cei interesați pot face contestație împotriva oricărei executări silită, fiecărui act de executare silită efectuat de organele de executare competente, precum și în cazul în care acest organ refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.*

Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu, în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca o instanță competentă să se pronunțe asupra acestuia.

Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”;

— Art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001: *„(1) Contestațiile se soluționează prin decizie motivată, în termen de 30 de zile de la înregistrare.*

(2) Decizia se semnează de directorul general al direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București, sau de directorul general al direcției specializate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, după caz, sau de înlocuitorii acestora.”

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16:

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.”;

— Art. 21:

„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

I. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, Curtea constată că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 reglementează situațiile în care cei interesați pot face contestație la instanța competentă împotriva oricărei executări silită în materia creanțelor bugetare. Între acestea este și contestația prevăzută la alin. 2 al art. 76 din ordonanță, prin care se extinde sfera contestației la executarea silită a creanțelor bugetare și cu privire la „*titlul executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca instanța*

competentă să se pronunțe asupra acestuia“. Așadar dispozițiile criticate nu încalcă dreptul de acces liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, ci, dimpotrivă, îl consolidează prin aceea că prevede posibilitatea pentru cei interesați de a formula contestație la executarea silită a unei creanțe bugetare și în cazul în care titlul executoriu s-a constituit pe cale extrajudiciară. Autorul excepției critică aceste dispoziții și pe motiv că ele ar contraveni prevederilor art. 16 din Constituție, fără însă a indica în ce constă această încălcare.

Curtea constată că în speță procesul aflat pe rol în fața instanței judecătorești are ca părți o societate comercială și un organ al administrației publice. Prin art. 16 alin. (1) din Constituție este prevăzută egalitatea între cetățeni, așadar între persoane fizice. Ca urmare, referirea la acest text constituțional nu este pertinentă. De altfel, Curtea Constituțională, prin mai multe decizii, a stabilit că art. 16 alin. (1) garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu egalitatea persoanelor colective, a persoanelor juridice (de exemplu, Decizia nr. 18 din 27 februarie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 8 aprilie 1996).

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 78 din 14 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 10 aprilie 2002, respingând excepția.

Atât considerentele, cât și soluția din această decizie își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții.

II. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, argumentat pe încălcarea art. 21 din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, excepție ridicată de Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom” — S.A. în Dosarul nr. 1.589/2002 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind organizarea și exercitarea activității de audit public intern în structura Ministerului Educației și Cercetării și în unitățile din sistemul Ministerului Educației și Cercetării, conform Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002, și în baza Ordinului ministrului finanțelor nr. 332/2000 privind aprobarea Normelor metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv, cu modificările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002,

având în vedere Normele metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 332/2000, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Adresa Direcției generale de control și audit intern din cadrul Ministerului Finanțelor Publice nr. 410.434 din 20 martie 2002, prin care sunt avizate Normele privind organizarea și exercitarea activității de audit public intern în sistemul Ministerului Educației și Cercetării,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind organizarea și exercitarea activității de audit public intern în structura Ministerului Educației și Cercetării și în unitățile din sistemul Ministerului Educației și Cercetării, conform Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002, și în baza Ordinului ministrului finanțelor nr. 332/2000 privind aprobarea Normelor metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv, cu

modificările ulterioare, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.964 din 7 iunie 2000.

Art. 3. — Direcția generală juridic, audit și control din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, conducerile instituțiilor de învățământ superior și inspectoratele școlare județene vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data publicării.

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu

București, 22 mai 2002.
Nr. 3.792.

NORME

privind organizarea și exercitarea activității de audit public intern în structura Ministerului Educației și Cercetării și în unitățile din sistemul Ministerului Educației și Cercetării, conform Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002, și în baza Ordinului ministrului finanțelor nr. 332/2000 privind aprobarea Normelor metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv, cu modificările ulterioare

În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002, și în baza Ordinului ministrului finanțelor nr. 332/2000 privind Normele metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv, Ministerul Educației și Cercetării organizează și exercită activitatea de audit public intern în structura proprie și a unităților și instituțiilor subordonate.

Prin *unități și instituții subordonate Ministerului Educației și Cercetării*, nominalizate în Hotărârea Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare, se înțelege instituțiile de învățământ superior de stat, unitățile și instituțiile de cercetare științifică, bibliotecile centrale universitare și Biblioteca Pedagogică Națională „I.C. Petrescu” din București, Muzeul de Istorie Naturală „Grigore Antipa” din București, casele universitarilor, casele de cultură și complexe culturale-sportive studentești, inspectoratele

ANEXĂ

școlare județene și al municipiului București, Agenția Națională a Taberelor și Turismului Școlar din România, Palatul Național al Copiilor din București, palatele și cluburile culturale ale elevilor, cluburile sportive școlare, casele corpului didactic și alte unități finanțate sau subvenționate, total sau parțial de la bugetul de stat, prin Ministerul Educației și Cercetării.

CAPITOLUL I

Organizarea auditului public intern

Auditul public intern este organizat în mod independent sub forma unui compartiment specializat la nivelul Ministerului Educației și Cercetării și al unor unități și instituții din subordinea ministerului și este în directă subordonare a conducătorului unității. Membrii acestor compartimente — auditorii interni — nu pot fi implicați în vreun fel în realizarea activităților pe care le auditează.

1. La nivelul Ministerului Educației și Cercetării

În cadrul Ministerului Educației și Cercetării funcționează Direcția generală juridică, audit și control (*D.G.J.A.C.*), care se subordonează direct ministrului educației și cercetării. În cadrul direcției Serviciul audit și control financiar (*S.A.C.F.*) este coordonat de directorul general adjunct, care se subordonează și răspunde direct ministrului educației și cercetării. *S.A.C.F.* cuprinde un colectiv de auditori interni pentru auditul instituțiilor și unităților de învățământ, precum și un colectiv de auditori interni pentru auditul instituțiilor și unităților de cercetare științifică.

Auditorii interni din cadrul Ministerului Educației și Cercetării pot realiza activități de audit public intern și verificări tematice în toate unitățile de învățământ de stat și de cercetare științifică, indiferent de bugetul/sursa din care acestea sunt finanțate.

În realizarea atribuțiilor legale *S.A.C.F.* din cadrul Ministerului Educației și Cercetării poate propune antrenarea de auditori interni încadrați în instituțiile din subordine, precum și de specialiști din domeniile supuse auditării/verificării.

2. În instituții și unități de învățământ superior de stat

La universitățile nominalizate la lit. A pct. II din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001, cu modificările și completările ulterioare, fostele structuri de control financiar de gestiune sunt/vor fi absorbite de cele de audit public intern, subordonate conducătorilor acestora.

Acolo unde nu au existat structuri de control financiar de gestiune senatele universitare vor aproba cel puțin un post pentru auditul public intern.

Persoanele din cadrul acestor compartimente vor realiza activități de audit public intern și verificări tematice, specifice instituției din care fac parte. Acestea vor avea în vedere și auditul fondurilor alocate pentru specializările autorizate precizate la lit. A pct. III din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001, cu modificările și completările ulterioare.

La bibliotecile centrale universitare, menționate la lit. A pct. IV din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001, cu modificările și completările ulterioare, la casele universitarilor, precizate la lit. A pct. XXXI din aceeași anexă, la casele de cultură studențești și la cluburile sportive studențești, precizate la pct. I și II din anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001, cu modificările și completările ulterioare, care deserveșc acțiunile universităților din raza lor teritorială și care nu au compartiment de audit public intern, auditul se va asigura de către auditorii interni ai Ministerului Educației și Cercetării sau/și de către auditorul intern al universității din raza lor teritorială, nominalizat prin ordin al ministrului educației și cercetării.

3. În învățământul preuniversitar de stat

La nivelul inspectoratelor școlare județene și al Inspectoratului Școlar al Municipiului București, cuprinse la lit. A pct. I din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001, cu modificările și completările ulterioare, fostele structuri de control financiar de gestiune sunt/vor fi absorbite de cele de audit public intern, acestea din urmă preluând alături de atribuțiile conferite prin Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002, toate atribuțiile fostelor structuri de control financiar de gestiune.

În conformitate cu prevederile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unitățile de învățământ preuniversitar de stat sunt finanțate de mai mulți ordonatori principali de credite, respectiv Ministerul Educației și Cercetării și primăriile comunelor, orașelor și municipiilor, consiliile județene, Primăria Generală a Municipiului București și primăriile sectoarelor municipiului București.

Ținând seama de acest specific, în unitățile de învățământ preuniversitar de stat dreptul de a realiza activități de audit public intern îl au compartimentele de audit public intern din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, ale primăriilor, inspectoratelor școlare județene și al Inspectoratului Școlar al Municipiului București, precum și compartimentele de audit public intern ale unităților de învățământ preuniversitar, după caz.

Inspectoratele școlare sunt ordonatori secundari de credite, al căror ordonator principal de credite este Ministerul Educației și Cercetării.

În unitățile subordonate inspectoratului școlar, care nu au compartiment de audit public intern, auditul va fi asigurat de compartimentul de audit public intern al ordonatorului de credite cu rang imediat superior, respectiv inspectoratul școlar.

Auditorii interni din cadrul inspectoratelor școlare auditează activitatea acestora și a unităților de învățământ preuniversitar de stat, pentru fondurile publice al căror ordonator principal de credite este Ministerul Educației și Cercetării.

În unitățile de învățământ preuniversitar de stat ai căror ordonatori principali de credite sunt primarii comunelor, orașelor, municipiilor (sectoarelor municipiului București) auditorii interni de la inspectoratele școlare județene vor efectua următoarele activități de audit public intern și de control:

a) evaluarea activității conducătorilor unităților de învățământ din punct de vedere al managementului financiar și de resurse umane;

b) verificări tematice pe baza sesizărilor primite la inspectoratele școlare județene sau la cererea Ministerului Educației și Cercetării și a altor organe abilitate de lege să solicite aceste verificări;

c) verificarea obiectivelor și activităților finanțate de la bugetul de stat, în conformitate cu prevederile Legii nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 538/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru finanțarea învățământului preuniversitar de stat, după cum urmează:

— încadrarea în fondurile alocate de Ministerul Educației și Cercetării privind derularea proiectelor de reformă cofinanțate de Guvernul României și de organisme financiare internaționale, rambursările de credite externe, conform programului stabilit prin proiecte, plățile de dobânzi și comisioane la creditele externe aferente acestor proiecte;

— legalitatea acordării burselor pentru elevii din Republica Moldova, elevii străini și etnicii români din afara țării, conform dispozițiilor legale în vigoare;

— legalitatea realizării cheltuielilor aferente organizării de examene, concursuri, olimpiade naționale;

— legalitatea privind evidența și realizarea cheltuielilor aferente activității de perfecționare a pregătirii profesionale a cadrelor didactice;

— realitatea raportărilor unităților școlare privind numărul de elevi/preșcolari pe profiluri de învățământ, număr de clase etc., în vederea stabilirii costurilor medii orientative pe elev/preșcolar;

— avizarea proiectelor de buget ale unităților școlare, conform normelor metodologice în vigoare;

— legalitatea finanțării manualelor școlare, în conformitate cu metodologia elaborată de Ministerul Educației și Cercetării;

— îndeplinirea obligațiilor privind transmiterea raportărilor referitoare la execuția bugetară trimestrială și anuală, conform anexelor nr. 2 și 3 la Normele metodologice pentru finanțarea învățământului preuniversitar de stat.

Auditorii interni de la compartimentele de audit public intern din cadrul inspectoratelor școlare județene pot exercita activitatea de audit, inclusiv de certificare a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară ale unităților de învățământ, pe baza unor decizii scrise ale primarilor și cu acordul conducătorilor inspectoratelor școlare județene.

În vederea realizării sarcinilor ce le revin compartimentele de audit public intern din inspectoratele școlare județene pot antrena, în timpul anului și în special în perioadele de certificare a bilanțurilor contabile, auditori interni încadrați la unitățile de învățământ din subordine.

4. La nivelul unităților de învățământ preuniversitar de stat și al unităților conexe

Compartimentele de audit public intern înființate la unitățile de învățământ preuniversitar realizează sarcinile de audit pentru întreaga activitate economico-financiară din unitatea în care funcționează și din unitățile arondate acesteia, după caz, indiferent de sursa de finanțare — buget de stat, buget local, venituri proprii etc. Auditorii interni din aceste compartimente pot realiza activități de audit public intern sau verificări tematiche și în alte unități de învățământ, la cerea conducerii inspectoratelor școlare județene sau a primarului, pentru unitățile al căror ordonator principal de credite este.

Indiferent de unitatea la care sunt angajați, acești auditori interni își exercită atribuțiile legale pe baza unor decizii comune scrise ale primarilor și conducerilor inspectoratelor școlare județene.

5. În celelalte unități nominalizate în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001, cu modificările și completările ulterioare, la lit. A pct. V—XXX și lit. B din anexa nr. 3 la aceeași hotărâre, în care nu s-a înființat un compartiment de audit public intern, auditul este asigurat de compartimentul de audit public intern la nivelul ordonatorului de credite de rang imediat superior, respectiv Ministerul Educației și Cercetării.

6. În unitățile subordonate direct Ministerului Educației și Cercetării, care nu au înființat un compartiment de audit public intern, auditul poate fi asigurat și de alți auditori interni atrași din unitățile subordonate, desemnați prin ordin al ministrului educației și cercetării.

7. În instituțiile și unitățile de cercetare științifică, nominalizate în anexele nr. 5 și 6 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001, cu modificările și completările ulterioare, auditul este asigurat de un compartiment de audit public intern subordonat ministrului delegat la Ministerul Educației și Cercetării pentru activitatea de cercetare, cu respectarea prevederilor prezentelor norme.

CAPITOLUL II

Sfera activității de audit public intern

Auditul public intern se exercită asupra tuturor activităților desfășurate de instituția publică sau care sunt în responsabilitatea acesteia, inclusiv asupra instituțiilor subordonate și asupra utilizării de către terți, indiferent de natura juridică a acestora, a fondurilor publice gestionate de aceștia din urmă, în baza finanțării realizate de instituția publică în cauză sau de o instituție subordonată acesteia.

Operațiunile care fac obiectul auditului public intern sunt examinate, de regulă, pe tot parcursul acestora, din momentul inițierii până în momentul finalizării executării lor efective.

A. Compartimentul de audit public intern trebuie să exercite următoarele atribuții, conform art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002:

1. certificarea anuală a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară ale instituției publice;

2. examinarea legalității, regularității și conformității operațiunilor, identificând erorile, risipa, gestiunea defectuoasă și fraudele și, pe această bază, propunerea de măsuri și soluții pentru recuperarea pagubelor și sancționarea celor vinovați, după caz;

3. examinarea sistemului contabil și a fiabilității acestuia, ca principal instrument de cunoaștere, gestiune și control patrimonial, și a rezultatelor obținute;

4. examinarea regularității sistemelor de fundamentare a deciziilor, de planificare, programare, organizare, coordonare, urmărire și control al îndeplinirii deciziilor;

5. evaluarea economicității și eficienței cu care sistemele de conducere și execuție din cadrul instituției publice și la nivelul unui program/proiect utilizează resursele financiare, umane sau materiale pentru îndeplinirea obiectivelor și obținerea rezultatelor stabilite;

6. identificarea aspectelor deficitare la nivelul sistemelor de conducere și de control, precum și a riscurilor asociate unor astfel de sisteme, unor programe/proiecte sau unor operațiuni și propunerea de măsuri pentru corectarea acestora și pentru diminuarea riscurilor, după caz.

B. Compartimentul de audit public intern este obligat să auditeze, fără a se limita numai la acestea, următoarele activități și operațiuni:

1. deschiderea și repartizarea creditelor bugetare;

2. angajamentele bugetare și legale, din care derivă direct sau indirect obligații de plată, inclusiv din fondurile comunitare;

3. vânzarea, gajarea, concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale;

4. concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul public al statului ori al unităților administrativ-teritoriale;

5. plățile din fonduri publice, inclusiv din fonduri de la Uniunea Europeană;

6. constituirea veniturilor publice în legătură cu autorizarea și stabilirea titlurilor de creanță, precum și facilitățile acordate la încasarea titlurilor de creanță.

C. Prin auditul public intern se verifică operațiunile, activitățile sau acțiunile care se efectuează, se execută ori se desfășoară la nivelul unității auditate, avându-se în vedere principalele caracteristici prevăzute în partea a III-a pct. 8 din Normele metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv (fără ca lista acestora să fie exhaustivă):

1. conformitatea operațiunilor, activităților sau a acțiunilor:

— legalitatea: obiectul auditului intern respectă prevederile legale în materie;

— regularitatea: obiectul auditului intern respectă prevederile care se referă la modalități, proceduri, scheme sau alte modele de efectuare, de execuție sau desfășurare;

— încadrarea în plafoanele valorice: obiectul auditului intern nu antrenează depășirea plafonului valoric maxim aprobat pentru acea operațiune, acțiune sau activitate;

2. economicitatea operațiunilor, activităților sau a acțiunilor: obiectul auditat realizează condiția costului minim în condițiile date. Costul minim se evaluează prin determinarea costului de oportunitate al realizării obiectului auditat;

3. eficacitatea operațiunilor, activităților sau a acțiunilor: obiectul auditat realizează condiția de atingere a obiectivului stabilit prin realizarea sa. Atingerea obiectivului stabilit trebuie să se realizeze într-o măsură pe care auditorul o consideră rezonabilă;

4. eficiența operațiunilor, activităților sau a acțiunilor: reprezintă o corelare între economicitate și eficacitate, în sensul unei optimizări a celor două caracteristici, în condițiile realizării obiectului auditat;

5. oportunitatea temporală a realizării obiectului audiat: se analizează dacă momentul în care obiectul auditat realizat a fost cel mai propice sub aspectul asigurării atingerii obiectivului stabilit;

6. oportunitatea structurală a realizării obiectului audiat: se analizează dacă obiectul auditat s-a realizat în acea conjunctură acțională, normativă etc. care să confere cel mai înalt grad de eficiență. De asemenea, se analizează modul în care realizarea obiectului auditat se încadrează într-o structură mai largă de operațiuni, activități sau acțiuni;

7. acoperirea riscului intern asociat realizării operațiunii, activității sau acțiunii auditate: se evaluează modul și gradul în care realizarea obiectului auditat a antrenat riscuri interne (economice, tehnice, financiare, funcționale etc.), precum și modul și gradul în care aceste riscuri interne au fost acoperite a priori de managementul sistemului auditat;

8. acoperirea riscului de sistem asociat realizării operațiunii, activității sau a acțiunii auditate: se evaluează modul și gradul în care realizarea obiectului auditat a antrenat riscuri de sistem (economice, tehnice, financiare, funcționale etc.), precum și modul și gradul în care aceste riscuri de sistem au fost acoperite a priori de managementul sistemului auditat;

9. conectarea sistemului, prin realizarea obiectului auditat, la viitor: modul și gradul în care, prin realizarea obiectului auditat, sistemul în care s-a realizat acel obiect este asigurat împotriva epuizării funcționale și/sau primește impulsuri noi de dezvoltare, stabilitate și perfecționare specifice.

CAPITOLUL III

Desfășurarea și conținutul activității de audit public intern

1. Auditul public intern se efectuează de salariați cu studii economice superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă.

2. Angajarea persoanelor în cadrul compartimentului de audit public intern se realizează de instituția de învățământ superior sau de alte unități din subordinea Ministerului Educației și Cercetării, cu aplicarea prevederilor legale în vigoare, iar confirmarea persoanelor

se face de către conducătorul Compartimentului de audit public intern din cadrul ministerului.

3. Compartimentul de audit public intern este subordonat și răspunde pentru activitatea sa în fața conducătorului unității.

4. Îndrumarea metodologică a auditorilor interni din compartimentele de audit public intern de la nivelul ordonatorilor secundari și terțiari de credite va fi asigurată de Compartimentul de audit public intern din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, în calitate de ordonator principal de credite.

Auditorii interni din inspectoratele școlare județene vor asigura îndrumarea metodologică a auditorilor interni angajați la unitățile școlare din teritoriu.

5. Schimbarea din funcție sau desfacerea contractului de muncă a auditorilor interni din compartimentele de audit public intern se face de către conducătorul unității, cu avizul conducătorului Compartimentului de audit public intern din Ministerul Educației și Cercetării.

6. Compartimentul de audit public intern din Ministerul Educației și Cercetării poate propune, în baza unei note de fundamentare privind misiunea de audit, cooptarea auditorilor interni numiți în unitățile subordonate în comisii reprezentative ale Ministerului Educației și Cercetării.

7. La inspectoratele școlare șeful/reprezentantul compartimentului de audit public intern poate propune, în baza unei note de fundamentare privind misiunea de audit, cooptarea auditorilor interni din teritoriu în colectivul existent la nivelul inspectoratului școlar.

8. Activitatea compartimentului de audit public intern se desfășoară în baza unui plan anual de audit, aprobat de conducătorul instituției publice și avizat de compartimentul de audit public intern al ordonatorului de credite imediat superior.

9. Auditorii interni din sistemul Ministerului Educației și Cercetării își desfășoară activitatea pe bază de ordin de serviciu scris, aprobat de conducătorul instituției publice și care prevede în mod explicit scopul și durata misiunii de audit, precum și unitatea verificată.

10. Auditorii interni au acces la toate datele și informațiile pe care le consideră relevante pentru misiunea de audit public intern, iar personalul de conducere și cel de execuție, implicat în activitatea auditată, are obligația să pună la dispoziție documentele solicitate de auditorii interni.

11. Constatările rezultate din efectuarea misiunii de audit public intern sunt cuprinse într-un raport de audit.

În situația în care s-a constatat săvârșirea unor fapte calificate de lege ca fiind contravenții, se va întocmi proces-verbal de constatare și de sancționare a contravențiilor.

A. Auditul proiectelor de buget

1. Scopul auditului proiectelor de buget întocmite de instituțiile publice este de a oferi ordonatorilor de credite o evaluare privind fezabilitatea și fiabilitatea proiectelor de buget, astfel încât să se minimizeze riscurile privind colectarea veniturilor bugetare și depășirea cheltuielilor publice, precum și de a fundamenta echilibrul bugetare.

2. Proiectele de buget întocmite de ordonatorii de credite vor fi însoțite de referate de opinie întocmite de compartimentele de audit politic intern proprii.

Referatul de opinie va conține evaluări și aprecieri cu privire la:

- dimensionarea veniturilor bugetare;
- gradul de certitudine a veniturilor (riscul nerealizării veniturilor);
- dimensionarea și fundamentarea cheltuielilor bugetare;
- fundamentarea investițiilor și a achizițiilor publice;
- riscul depășirii cheltuielilor proiectate;
- datoria publică implicată în propunerile de finanțare bugetară;
- fezabilitatea propunerilor de buget pe bază de programe;
- transferurile între categorii de bugete;
- mărimea, structura și destinația fondurilor publice provenite de la Uniunea Europeană sau din alte surse;
- corelarea diversilor indicatori bugetari;
- alte elemente relevante rezultate din legea anuală a bugetului de stat.

3. Ordonatorul principal de credite va colecta referatele de opinie din structurile descentralizate prin compartimentul de audit public intern, care va audita proiectul de buget la nivelul ordonatorului principal de credite.

În cazul în care referatul de opinie pune în evidență deficiențele proiectelor de buget, ordonatorul principal de credite poate dispune reanalizarea și re proiectarea bugetelor respective. Forma re proiectată a bugetelor nu mai este supusă auditării interne.

4. Proiectele de buget, însoțite de documentații și fundamentări detaliate, precum și de referatul de opinie al compartimentului de audit public intern al ordonatorului principal de credite, vor fi înaintate ministrului finanțelor publice.

5. În cazul rectificării bugetului de stat proiectul actului normativ de rectificare se supune aceluiași reguli de audit public intern ca și proiectul inițial al bugetului de stat.

B. Auditul execuției bugetare

În vederea realizării auditului execuției bugetare se vor urmări cu precădere următoarele obiective:

1. Deschiderea și repartizarea creditelor bugetare
2. Angajamentele bugetare legale, din care derivă obligații de plată

Se va analiza cum au fost respectate normele legale privind angajarea cheltuielilor efectuate de ordonatorul de credite, avându-se în vedere:

- a) organizarea și funcționarea controlului financiar preventiv, conform prevederilor legale în vigoare;
- b) realizarea plăților de casă prin conturile deschise la unitățile trezoreriilor, distinct, din fondurile bugetare și din veniturile extra-bugetare;
- c) înregistrarea contabilă a operațiunilor de încasări și plăți, în mod cronologic și sistematic, în conturile corespunzătoare planului de conturi pentru instituțiile publice, precum și evidența analitică a plăților de casă pe capitole, subcapitole, titluri, articole, alineate în cadrul conturilor de finanțare.

3. Încasarea veniturilor extrabugetare

4. Raportarea execuției bugetare:

a) întocmirea dărilor de seamă contabile privind execuția bugetară trimestrială, conform normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor Publice;

b) întocmirea contului de execuție bugetară pe surse de finanțare și categorii de cheltuieli, conform formularelor anexate la darea de seamă contabilă și celor stabilite prin normele metodologice în vigoare;

c) realitatea indicatorilor sintetici ai execuției bugetului de venituri și cheltuieli privind:

Venituri totale (milioane lei),

din care:

— venituri încasate de la Ministerul Educației și Cercetării conform contractului instituțional și complementar

Cheltuieli totale (milioane lei),

din care:

— cheltuieli curente, din care

• cheltuieli de personal

— cheltuieli de capital

Ponderele sumelor încasate din finanțarea Ministerului Educației și Cercetării în veniturile totale (milioane lei)

Gradul de acoperire a cheltuielilor din alte surse decât cele provenite de la Ministerul Educației și Cercetării.

C. Certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară

1. Scopul certificării

Scopul certificării îl constituie asigurarea garanției pentru conducătorul instituției publice că bilanțul contabil și contul de execuție bugetară oferă o imagine fidelă, clară și completă privind buna gestiune financiară, prin verificarea legalității, realității și exactității evidențelor contabile și a actelor financiare și de gestiune.

Certificarea se face înaintea aprobării de către conducătorul instituției publice în cauză a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară.

2. Principiile care stau la baza realizării certificării:

a) exhaustivitatea (integralitatea) — toate operațiunile care privesc instituția publică sunt înregistrate în contabilitate pe baza documentelor justificative;

b) realitatea — toate elementele patrimoniale din evidențele contabile corespund cu cele identificabile fizic și toate elementele de activ, pasiv, de venituri și cheltuieli reflectă valori reale existente în cadrul instituției publice în cauză;

c) corectitudinea înregistrărilor în contabilitate și a prezentării în conturile anuale a operațiunilor, respectiv:

- criteriul perioadei corecte a contabilizării, respectându-se independența exercițiilor financiare;
- criteriul corecteii evaluării, prin determinarea sumelor aritmetic exacte;
- criteriul corecteii imputării, prin înregistrarea în conturile corespunzătoare, conform planului de conturi pentru instituții publice;
- criteriul corecteii prezentării în conturile anuale, prin corecta totalizare și centralizare în conturile anuale.

3. Documentația necesară pentru certificare:

- bilanțul contabil;
- contul de execuție bugetară;
- acte financiare și de gestiune;
- evidențe contabile;
- orice alte documente justificative.

4. Certificarea se face la nivelul fiecărei instituții publice, care are obligația să întocmească bilanțul contabil și contul de execuție bugetară și are organizat un compartiment de audit public intern.

5. Pentru instituțiile publice care nu au organizat un compartiment de audit public intern certificarea se va efectua de auditorii interni ai instituției publice ierarhic superioare sau de auditorii interni desemnați de Ministerul Educației și Cercetării prin ordin al ministrului.

6. Pentru unitățile din subordinea/coordonarea Ministerului Educației și Cercetării, care nu au organizat un compartiment de audit public intern și care dețin bilanțul contabil la direcțiile finanțelor publice teritoriale, certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară se va efectua de către auditorii interni ai Ministerului Educației și Cercetării sau desemnați de Ministerul Educației și Cercetării prin ordin al ministrului.

7. Raportul privind certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară

Raportul trebuie să cuprindă:

- referiri la verificările efectuate, constatările făcute și la concluziile desprinse în cursul procesului de certificare a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară;
- o prezentare sintetică a modului în care s-a efectuat verificarea materialelor, documentelor și a procedurilor utilizate pentru îndeplinirea obiectivelor certificării.

Raportul se întocmește în 3 exemplare, dintre care unul însoțește bilanțul contabil și contul de execuție bugetară, al doilea rămâne la auditor, iar al treilea rămâne la cel auditat/Serviciul contabilitate.

D. Controlul financiar de gestiune

Obiectivele controlului financiar de gestiune sunt exemplificate în anexa la prezentele norme.

E. Auditul performanței de management

Auditul performanței de management se referă la:

1. evaluarea calității și a eficienței cu care conducătorul instituției publice și, respectiv, conducătorii structurilor subordonate organizează, respectiv conduc și finalizează operațiunile, activitățile și acțiunile specifice instituției publice auditate, urmărindu-se:

- criteriile de conformitate, care să ateste respectarea de către manager a prevederilor legale în materia obiectului de activitate al instituției publice auditate, respectarea procedurilor, metodelor, metodelor și a tehnicilor adecvate pentru fundamentarea deciziilor;
- criteriile de performanță, care să asigure îndeplinirea obiectivelor manageriale la nivel optim. Ele trebuie să determine abaterea dintre obiectivul managerial planificat față de cel efectiv;

2. identificarea:

- deficiențelor sistemelor de conducere și control; și
- riscurilor asociate la:
 - sistemele de conducere și control;
 - programele/proiectele;
 - alte operațiuni;

3. propunerea măsurilor pentru corectarea sistemelor de conducere și control, a programelor/proiectelor și operațiunilor, precum și pentru diminuarea riscurilor.

F. Verificări tematice dispuse de Ministerul Finanțelor Publice conform pct. 15 din Normele metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv

Ministerul Finanțelor Publice poate stabili tematici generale de control pentru care Ministerul Educației și Cercetării va primi obiectivele, metodologia și tehnologia concrete de efectuare a acestuia, perioada de efectuare a auditului public intern și perioada supusă auditării.

Ministerul Educației și Cercetării este obligat să ia toate măsurile organizatorice pentru ca tematicile ordonate de Ministerul Finanțelor Publice să fie realizate în bune condiții și raportate în termenul fixat, precum și să le defalcheze, acolo unde este cazul, pe structurile proprii descentralizate, astfel încât aceste defalcări să fie cuprinse în planurile de audit ale acestora.

CAPITOLUL IV

Planul de audit public intern

A. Precizări generale

1. Planul de audit public intern se întocmește anual de compartimentul de audit public intern, ținându-se seama de recomandările unitare elaborate de Ministerul Finanțelor Publice, în colaborare cu Curtea de Conturi.

2. Proiectul planului anual de audit public intern este elaborat la nivelul ordonatorului principal de credite până la data de 30 noiembrie a anului precedent anului pentru care se elaborează, însoțit de un referat de justificare a modului în care au fost selectate obiectivele, activitățile sau operațiunile care au fost cuprinse în plan.

3. Proiectul planului anual de audit public intern este elaborat la nivelul ordonatorilor secundari sau terțiari de credite, în strânsă colaborare cu compartimentul de audit public intern al ordonatorului principal de credite, până la data de 10 decembrie a anului precedent anului pentru care se elaborează, însoțit de un referat de justificare a modului în care au fost selectate obiectivele, activitățile sau operațiunile care au fost cuprinse în plan.

4. Proiectul planului anual de audit public intern este elaborat la nivelul ordonatorilor terțiari de credite, în strânsă colaborare cu compartimentul de audit public intern al ordonatorului secundar de credite, până la data de 20 decembrie a anului precedent anului pentru care se elaborează, însoțit de un referat de justificare a modului în care au fost selectate obiectivele, activitățile sau operațiunile care au fost cuprinse în plan.

5. Planul anual de audit public intern este aprobat de conducătorul instituției publice și poate fi modificat sau completat, la propunerea șefului compartimentului de audit public intern, la inițiativa conducătorului instituției, la solicitarea Ministerului Educației și Cercetării sau a primărilor — ordonatori principali de credite, în funcție de necesitatea realocării fondului de capacitate de audit pe obiectivele planului.

6. Ministerul Educației și Cercetării, prin Compartimentul de audit public intern, va aviza planurile anuale elaborate de auditorii interni ai compartimentelor din unitățile subordonate.

Planurile de audit public intern ale compartimentelor de audit public intern din unitățile școlare, care au auditorii interni, vor fi avizate de compartimentele de audit public intern din primării și/sau din inspectoratul școlar județean ori din Inspectoratul Școlar al Municipiului București.

7. Pentru activitățile și operațiunile care au legătură cu certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară obiectivele cuprinse în planul de audit public intern pot fi defalcate pe trimestre și pe luni, după caz.

8. Activitățile de audit public intern aferente certificării bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară, cuprinse în planul de audit public intern, nu vor depăși 40—50% din capacitatea de audit a compartimentului respectiv (fondul de timp anual disponibil în zile/om).

9. Verificările tematice dispuse de Ministerul Educației și Cercetării în baza unor misiuni de audit public intern, solicitări ale conducerii sau ale altor organisme centrale de stat privind verificarea unor sesizări ale petenților asupra utilizării fondurilor publice vor fi introduse în planul de audit public intern.

Ministerul Educației și Cercetării poate stabili anumite tematici de control care derivă din necesitatea unor analize, evaluări sau diagnostici ale activității instituției de învățământ ori din înregistrarea unor eventuale sesizări ale petenților.

B. Principii generale

1. Planul de audit public intern trebuie să cuprindă toate activitățile desfășurate de instituția publică, care vor fi auditate.

2. Orice activitate sau operațiune trebuie să fie cuprinsă în planul de audit public intern, cel puțin o dată la 3 ani.

3. Activitatea sau operațiunea prevăzută în planul de audit public intern va face obiectul auditării pe tot parcursul realizării ei.

4. Instituția publică corespunzătoare ordonatorilor de credite secundari sau terțiari este auditată ca întreg (la nivelul conducătorului acesteia) de instituția publică de rang imediat superior.

C. Criterii-semnal

La elaborarea planului de audit public intern pentru anul la care se referă se vor avea în vedere „criterii-semnal” care vor orienta activitatea de audit public intern spre anumite direcții, și anume:

- deficiențe constatate în rapoartele de audit public intern anterioare, întocmite în urma efectuării misiunii de audit public intern de către auditorii interni;
- deficiențe consemnate în rapoartele Curții de Conturi;
- informații și indicii deținute sau obținute cu privire la disfuncționalități sau abateri;
- aprecieri ale unor specialiști cu privire la structura și dinamica unor riscuri interne sau de sistem;
- analiza unor tendințe (direcții) pe termen lung privind unele aspecte ale funcționării sistemului;
- evaluarea impactului unor modificări în mediul de desfășurare a sistemului auditat.

D. Modificări

Planul de audit public intern poate suferi modificări pe parcursul derulării lui, în următoarele condiții:

1. identificarea, pe parcursul derulării acțiunii de auditare, a unor obiective, activități, operațiuni, a căror auditare apare ca având o valoare semnificativă importantă pentru perioada la care se referă activitatea de audit public intern;
2. introducerea unor obiective pe parcursul derulării planului de audit public intern de către instituția publică ierarhic superioară;
3. actualizări legislative sau organizatorice importante, care modifică gradul de semnificație a auditării unor operațiuni, activități sau acțiuni ale sistemului;
4. necesități de diagnoză ad-hoc ale conducerii instituției publice respective.

E. Structura planului de audit public intern

Planul de audit public intern va cuprinde cel puțin următoarele elemente:

1. scopul acțiunii de auditare;
2. obiectivele acțiunii de auditare;
3. identificarea/descrierea activității sau a operațiunii supuse auditului public intern;
4. identificarea/descrierea unității sau a structurii organizatorice la care se va desfășura acțiunea de auditare;
5. durata acțiunii de auditare;
6. perioada supusă auditării;
7. numărul de auditori interni antrenați în acțiunea de auditare;
8. precizarea elementelor ce presupun utilizarea unor eventuale cunoștințe de specialitate, precum și a numărului de specialiști cu care urmează să se încheie contracte externe de servicii de expertiză/consultanță;
9. numărul de auditori interni care urmează să fie atrași în acțiunile de audit public intern din cadrul structurilor descentralizate.

F. Arhivarea planului de audit public intern

Planul de audit public intern reprezintă un document oficial. El este păstrat în arhiva instituției publice împreună cu referatul de justificare aceeași perioadă ca și raportul de audit public intern, respectiv 10 ani.

CAPITOLUL V

Raportul de audit public intern

Raportul de audit public intern este un act unilateral care exprimă opinia auditorului în baza constatărilor făcute în urma efectuării unei misiuni de audit public intern și va cuprinde scopul și obiectivele activității de audit, rezultatele acestei activități, precum și concluziile, recomandările și propunerile care se impun.

A. Structura minimală a raportului de audit public intern cuprinde:

1. date de identificare a acțiunii de audit public intern:
 - baza legală a acțiunii de audit public intern;
 - ordinul de serviciu;
 - echipa de auditare;
 - unitatea/structura organizatorică auditată;
 - baza legală a acțiunii de auditare;

- durata acțiunii de auditare;
 - perioada auditată;
2. modul de desfășurare a acțiunii de audit public intern:
 - caracterul acțiunii de audit public intern (sondaj/exhaustiv, documentar);
 - proceduri, metode, tehnici utilizate;
 - documente, materiale etc. examinate în cursul acțiunii de audit public intern;
 - materiale întocmite în cursul acțiunii de audit public intern;
 3. constatări efectuate:
 - trebuie să fie prezentate sintetic, cu trimitere explicită la anexele la raportul de audit public intern;
 - trebuie să fie prezentate constatările cu caracter pozitiv, distinct de cele cu caracter negativ, pentru care se vor identifica eventuale căi de eliminare a deficiențelor;
 - acele constatări care implică o răspundere juridică de orice fel sunt consemnate în acte constatatoare bilaterale, care sunt anexe la raportul de audit public intern și în care se vor specifica actele normative încălcate, elementele constitutive ale răspunderii juridice, în funcție de natura constatărilor;

4. concluziile și recomandările echipei de auditare:

- se elaborează pe baza constatărilor, având un caracter fundamentat;
 - trebuie să fie pertinente în raport cu constatările făcute;
 - trebuie să conducă la eliminarea deficienței constatate;
 - trebuie să fie fezabile și economice;
 - trebuie să aibă caracter de anticipare și să prevină eventuale disfuncționalități sau tendințe negative;
 - trebuie să contribuie la creșterea performanței de management;
5. documentația-anexă la raportul de audit public intern:
 - procese-verbale și note de constatare bilaterale;
 - note explicative;
 - note de relații;
 - situații, acte, documente și orice alt material probant justificativ.

B. Anexele la raportul de audit public intern

Toate documentele-anexă la raportul de audit public intern se semnează pentru conformitate de către cel auditat.

1. În cazul în care s-a constatat săvârșirea unor fapte calificate de lege ca fiind contravenții se va întocmi proces-verbal de constatare și de sancționare a contravențiilor.

Auditorii interni sunt organe constatatoare, iar la stabilirea, sancționarea și încasarea contravențiilor se vor aplica prevederile legilor speciale și generale cu privire la contravenții.

2. În cazul în care în urma misiunii de audit public intern se constată abateri de la legalitate, care au produs pagube pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, se va întocmi proces-verbal bilateral.

Procesul-verbal se întocmește, de regulă, în două exemplare și se semnează de auditorul intern și de conducerea unității auditate. Procesul-verbal în care sunt consemnate fapte ce atrag răspunderea penală se semnează în mod obligatoriu și de persoanele făcute răspunzătoare.

Un exemplar al procesului-verbal este reținut de unitatea auditată și al doilea exemplar constituie anexă la raportul de audit public intern.

Dacă intervin obiecții ale conducerii sau ale unor salariați ai unității controlate asupra constatărilor auditorului intern, ele vor fi clarificate și soluționate înainte de semnarea procesului-verbal. Dacă se mențin în continuare obiecțiile, acestea se vor prezenta în scris o dată cu procesul-verbal sau în termen de 3 zile de la semnarea acestuia.

Obiecțiile se vor depune la structura care a efectuat auditul și vor fi analizate de șeful compartimentului de audit public intern.

Pe baza constatărilor și măsurilor dispuse prin procesul-verbal, precum și în urma analizei obiecțiilor depuse șeful compartimentului de audit public intern va face propuneri conducerii unității din care face parte cu privire la modul de valorificare a procesului-verbal și va transmite măsurile dispuse la unitatea verificată, în termen de maximum 30 de zile de la înregistrarea raportului de audit public intern și a procesului-verbal la unitatea auditorului.

În cazul în care prin soluționare obiecțiunile anexate la procesul-verbal au fost respinse, procesul-verbal devine titlu executoriu.

Deciziile emise în baza procesului-verbal pot fi atacate în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicarea acestora, conform Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările și completările ulterioare, la Curtea de apel în a cărei rază teritorială își are domiciliul reclamantul.

3. Notele de constatare bilaterale se întocmesc atunci când în cursul controlului se fac constatări a căror reconstituire ulterioară nu este întotdeauna posibilă sau care nu pot fi dovedite ori în alte situații apreciate de auditori.

În notele de constatare se consemnează situațiile de fapt, precum și măsurile luate operativ pentru remedierea deficiențelor constatate.

În situații mai deosebite este indicată folosirea martorilor asistenți la stabilirea realității faptelor constatate.

Notele de constatare se semnează de auditorul intern, de conducătorul unității, subunității sau al compartimentului din unitatea auditată, de persoanele la care se referă constatarea, precum și de martorii asistenți, după caz.

4. Notele explicative (notele de relații) se iau în toate cazurile de la persoanele făcute răspunzătoare de abaterile constatate și consemnate de auditorul intern și care pot atrage răspunderi în sarcina acestora, precum și de la alte persoane pentru clarificarea cauzelor și împrejurărilor care au condus la nerespectarea prevederilor actelor normative. Notele explicative se pot lua în orice etapă a controlului, însă numai după ce s-a epuizat controlul asupra obiectivului la care s-a constatat abaterea ce necesită explicații, astfel încât auditorul intern să fie în măsură să pună întrebări precise și să combată eventualele răspunsuri necorespunzătoare.

Auditorul intern va analiza răspunsurile primite și în funcție de concluzii va înscrie constatarea în raportul de audit public intern/procesul-verbal.

Dacă cei în cauză refuză să dea notă explicativă sau să răspundă la unele întrebări, auditorul intern va formula întrebările printr-o adresă scrisă (înregistrată la unitatea controlată, stabilind termenul în cadrul căruia trebuie primit răspunsul). În cazul în care nu se primește răspuns, se va consemna refuzul în raportul de audit public intern/procesul-verbal, anexând copia de pe adresă, și se vor aplica sancțiuni prevăzute de lege.

O dată cu raportul de audit public intern trebuie prezentate în mod obligatoriu și punctele de vedere ale persoanelor implicate în activitățile auditate, îndeosebi ale acelorora în legătură cu care se semnalează deficiențe, sau care pot fi afectate de măsurile recomandate în raportul de audit public intern sau în procesul-verbal.

5. Documentele sau actele în care sunt consemnate operațiuni financiar-contabile necesare fundamentării constatărilor se anexează în copie certificată de auditorul intern și de reprezentantul compartimentului care le-a emis. Acestea se anexează în original când sunt considerate fictive sau dubioase, precum și când există indicii că s-ar urmări sustragerea sau distrugerea lor de cei interesați. În acest caz se lasă unității auditate copii confirmate de cele două părți.

6. Ori de câte ori efectuarea auditului public intern, potrivit ordinului de serviciu, presupune utilizarea unor cunoștințe de specialitate din alte domenii decât cele cerute prin fișa postului auditorilor interni, șeful/reprezentantul compartimentului de audit public intern poate recurge, cu aprobarea conducătorului instituției publice căruia îi raportează, la contractarea externă de servicii de expertiză/consultanță.

C. Prezentare

Raportul de audit public intern prezintă următoarele elemente:

- este semnat pe fiecare pagină de către auditorul intern;
- se întocmește într-un singur exemplar și se înregistrează la auditorul intern;
- se prezintă conducătorului instituției publice (ordonatorului de credite) care a aprobat auditarea și se arhivează la compartimentul de audit public intern.

D. Arhivare

Arhivarea raportului de audit public intern se face la compartimentul de audit public intern pe perioada necesară fundamentării planului de audit public intern, după care se predă la arhiva instituției publice în original, în dosare speciale, în condițiile Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările ulterioare, și se păstrează o perioadă de 10 ani.

CAPITOLUL VI

Raport al activității de audit public intern

Compartimentele de audit public intern vor întocmi pentru semestrul I al anului și pentru sfârșitul anului corespunzător un raport al activității de audit public intern, care va cuprinde activitatea de audit public intern pe perioada unui semestru, respectiv a unui an calendaristic.

Raportul activității de audit public intern, semnat de auditorul intern și de conducătorul instituției publice raportoare, va fi transmis Compartimentului de audit public intern din Ministerul Educației și Cercetării până la data de 15 iulie a anului pentru care se raportează și, respectiv, data de 15 ianuarie a anului următor celui pentru care se raportează.

Acest raport va fi însoțit de situația centralizatoare privind rezultatele controlului financiar, aferentă perioadei pentru care se raportează.

Auditorii interni din unitățile școlare (preuniversitare) vor depune raportul activității de audit public intern la inspectoratul școlar și la primăria — ordonator principal de credite.

CAPITOLUL VII

Contravenții

1. Constituie contravenții și se sancționează următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, conform art. 32—34 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002:

a) încălcarea obligației de a avea la nivelul instituției publice structuri organizatorice funcționale de audit public intern, conform cerințelor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

b) neorganizarea structurii funcționale de audit public intern în termen de 90 de zile de la data înființării instituției publice, potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

c) aprobarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară fără certificare și raport de certificare;

d) neelaborarea planului de audit conform prevederilor art. 8 alin. (1)—(3) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

e) refuzul de a prezenta auditorilor documentele solicitate cu ocazia efectuării misiunilor de audit, conform prevederilor art. 8 alin. (5) și ale art. 26 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

f) neîndeplinirea obligației de către conducătorul instituției publice de a organiza controlul financiar preventiv propriu și evidența angajamentelor conform prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

g) nerespectarea obligației privind stabilirea proiectelor de operațiuni supuse controlului financiar preventiv, precum și omisiunea de evidențiere a angajamentelor conform art. 13 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

h) prezentarea spre aprobare ordonatorului de credite a proiectelor de operațiuni fără viza de control financiar preventiv;

i) depășirea termenului prevăzut la art. 18 alin. (2)—(4) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

j) nerespectarea prevederilor art. 21 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

k) emiterea unui refuz de viză fără motivare, conform art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

l) nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

m) nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002;

n) nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 301/2002.

2. Contravențiile prevăzute la pct. 1 lit. a), b), c), e), f), g) și k) se sancționează cu amendă de la 30 milioane lei la 50 milioane lei, iar cele prevăzute la lit. d), i), j), l), m) și n), cu amendă de la 10 milioane lei la 30 milioane lei.

3. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se vor face de către:

— auditorii din cadrul structurilor de audit public intern ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru contravențiile prevăzute la pct. 1 lit. a), b), c), d), e), g), i), j), k), l) și n);

— auditorii din cadrul Compartimentului de audit public intern al Ministerului Educației și Cercetării — ordonator principal de credite, pentru contravențiile prevăzute la pct. 1 lit. a), c), d), e), g), l), m) și n);

— auditorii din cadrul compartimentelor de audit public intern ale inspectoratelor școlare — ordonatori secundari de credite, pentru contravențiile prevăzute la pct. 1 lit. c), e), g), l), m) și n);

— auditorii din cadrul compartimentelor de audit public intern ale instituțiilor de învățământ superior — ordonatori terțiari de credite, pentru contravențiile prevăzute la pct. 1 lit. e), g), l), m) și n).

4. Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor, întocmit conform competențelor stabilite potrivit pct. 2 lit. B din cap. V, se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia. Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare și de sancționare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constata-tor, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare. Plângerea împreună cu dosar-ul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

ANEXĂ

la norme

OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII DE AUDIT PUBLIC INTERN

I. Auditul conformității operațiunilor financiar-contabile

A. Auditul proiectelor de buget

B. Auditul execuției bugetare

C. Certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară

D. Controlul financiar de gestiune

II. Auditul performanței de management

III. Inspecții ordonate de Ministerul Finanțelor Publice, verificări tematice dispuse de Ministerul Educației și Cercetării și alte organisme centrale de stat, sau ca urmare a înregistrării unor sesizări ale petenților privind utilizarea fondurilor publice.

*
* * *

I. Auditul conformității operațiunilor financiar-contabile

A. Auditul proiectelor de buget

1. Fundamentarea finanțării de bază și complementare în învățământul universitar:

a) fundamentarea contractului instituțional:

— numărul de studenți fizici și echivalenți pentru finanțare;
— sume reprezentând cheltuieli pentru transportul studenților;
— sume privind acordarea de burse pentru studenți și doctoranzi;
— obiective de investiții cuprinse în lista din bugetul de stat;

b) fundamentarea contractului adițional:

— contracte de cercetare;
— reparații capitale;
— dotări;
— subvenții.

2. Fundamentarea finanțării proportionale și complementare în învățământul preuniversitar:

a) fundamentarea finanțării proportionale:

— costul mediu anual pe un elev/preșcolar, comunicat de inspec-torul școlar pe baza numărului de elevi/preșcolari pe profiluri de învățământ, estimat de fiecare unitate de învățământ preuniversitar;
— cheltuieli aferente activității de editare, difuzare, recuperare, recartare a manualelor școlare, conform metodologiei elaborate și aprobate de Ministerul Educației și Cercetării;

— cheltuieli privind bursele pentru elevii din Republica Moldova, elevii străini și etnicii români din afara țării;

— cheltuieli estimate pentru organizarea examenelor, concursurilor și olimpiadelor naționale;

— cheltuieli estimate pentru activități de perfecționare a pregătirii profesionale a cadrelor didactice;

— cheltuieli, pe articolele bugetare (cheltuieli de personal, cheltu-ielii materiale, subvenții/transferuri, cheltuieli de capital), estimate pen-tru activitatea proprie a inspectoratului școlar județean și a unităților

subordonate — club sportiv școlar, Palatul Național al Copiilor din București, Casa Corpului Didactic;

— corectitudinea și realitatea raportărilor cerute de normele legale în vigoare (Hotărârea Guvernului nr. 538/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru finanțarea învățământului preuniversitar de stat), necesare fundamentării finanțării proporționale la instituțiile de învățământ preuniversitar;

b) fundamentarea finanțării complementare:

— cheltuieli materiale și servicii (cu excepția manualelor);
— alocații aferente instituțiilor de învățământ preuniversitar;
— cheltuieli de capital.

3. Previțiunea veniturilor extrabugetare obținute din activitățile instituției de învățământ:

a) activitatea de producție;

b) prestări de servicii;

c) activitate de cercetare, cămine-cantine studentești, micropro-ducție, stațiuni didactice, grădini botanice, edituri;

d) taxe de la persoane fizice și juridice;

e) închirieri de spații temporar disponibile;

f) donații, sponsorizări;

g) alte venituri din activitatea de învățământ, activități cultural-educative.

4. Previțiunea cheltuielilor necesare activităților extrabugetare:

— încadrarea cheltuielilor pe activități, pe titlurile, articolele și ali-neatele înscrise în buget.

5. Întocmirea „Referatului de opinie“ privind fezabilitatea și fiabili-tatea proiectului de buget.

B. Auditul execuției bugetare

1. Deschiderea și repartizarea creditelor bugetare:

a) solicitarea de credite la termenul stabilit prin normele în vigoare, pentru asigurarea finanțării;

b) repartizarea creditelor la termenul stabilit prin normele în vigoare, pe baza dispozițiilor bugetare și conform extraselor de cont;

c) înregistrarea creditelor primite pe conturi analitice și pe titluri, corespunzător repartizării creditelor bugetare.

2. Angajamentele bugetare legale din care derivă obligații de plată:

a) respectarea normelor legale privind angajarea cheltuielilor efec-tuate de ordonatorul de credite:

— existența documentelor legale (state de plată a salariilor, comenzi, contracte, convenții etc.);

— acordarea vizei de control financiar preventiv;

— întocmirea distinctă a documentelor pe sursele de finanțare (buget, venituri extrabugetare) și subdiviziunile clasificăției bugetare, în care se încadrează plățile;

— întocmirea ordinelor de plată;

b) organizarea și funcționarea controlului financiar preventiv, conform prevederilor legale în vigoare;

c) realizarea plăților de casă prin conturile deschise la unitățile trezoreriilor, distinct, din fondurile bugetare și din veniturile extrabugetare;

d) înregistrarea contabilă a operațiunilor de încasări și plăți, în mod cronologic și sistematic, în conturile corespunzătoare planului de conturi pentru instituțiile publice, precum și evidența analitică a plăților de casă pe capitole, subcapitole, titluri, articole, aliniate în cadrul conturilor de finanțare.

3. Încasarea veniturilor extrabugetare:

a) respectarea documentelor legale în vigoare pentru încasările în numerar și prin virament în conturile deschise la unitățile de trezorerie;

b) evidența cronologică a operațiunilor de încasări prin casieria proprie în „Registrul jurnal de casă“;

c) întocmirea ordinelor de plată tip trezorerie pentru operațiunile prin virament.

4. Raportarea execuției bugetare:

a) întocmirea dărilor de seamă contabile privind execuția bugetară trimestrială, conform normelor metodologice ale Ministerului Finanțelor Publice;

b) întocmirea contului de execuție bugetară pe surse de finanțare și categorii de cheltuieli, conform formularelor anexate la darea de seamă contabilă și celor stabilite prin normele metodologice în vigoare;

c) realitatea indicatorilor sintetici ai execuției bugetului de venituri și cheltuieli privind:

Venituri totale (milioane lei),

din care:

— venituri încasate de la Ministerul Educației și Cercetării conform:

• contractului instituțional și complementar (pentru învățământ universitar)

• finanțării proporționale și complementare (pentru învățământ preuniversitar)

Cheltuieli totale (milioane lei),

din care:

— cheltuieli curente, din care

• cheltuieli de personal

— cheltuieli de capital.

Ponderea sumelor încasate din finanțarea Ministerului Educației și Cercetării în veniturile totale (milioane lei)

Gradul de acoperire a cheltuielilor din alte surse decât cele provenite de la Ministerul Educației și Cercetării

Costul mediu pe elev/student = cheltuieli pentru activitatea de bază/elev sau student echivalent (mii lei/elev, student).

C. Certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară

1. Respectarea metodologiei în vigoare a Ministerului Finanțelor Publice privind raportarea trimestrială și anuală a execuției bugetare:

a) utilizarea formularelor tipizate;

b) completarea corectă a tuturor anexelor cuprinse în „Darea de seamă contabilă“ încheiată trimestrial și anual;

c) întocmirea detaliată și cuprinzătoare a „Raportului explicativ“ la darea de seamă contabilă;

d) corespondența datelor din bilanțul contabil:

— cu cele din bugetul de venituri și cheltuieli;

— între indicatorii cuprinși în diferite anexe ale bilanțului contabil;

— cu datele din evidența contabilă analitică și balanța de verificare pentru perioada de raportare;

e) respectarea corelațiilor date prin normele metodologice ale Ministerului Finanțelor Publice de închidere a exercițiului financiar și de utilizare a planului de conturi.

2. Analize de conținut asupra rezultatelor execuției bugetare:

a) dacă există depășiri sau disponibilități de credite bugetare și cauzele;

b) dacă pentru cheltuielile efectuate s-au respectat normele legale în vigoare și fondurile alocate;

c) dacă s-au înregistrat creșteri importante la soldurile conturilor de materiale și cauzele lor, verificându-se în ce măsură aprovizionările făcute s-au încadrat în limita nevoilor reale și dacă s-au luat măsuri de valorificare a stocurilor supranormative;

d) dacă dinamica soldurilor conturilor de debitori, clienți, creditori, furnizori, mijloace fixe, obiecte de inventar etc. este normală sau dacă au existat cauze obiective/subiective pentru diferențe considerabile și care sunt măsurile stabilite pentru lichidarea posturilor de debitori, clienți, creditori, furnizori, în termenele și condițiile prevăzute de normele legale în vigoare;

e) cum au fost aplicate dispozițiile legale privind casarea și declasarea mijloacelor fixe, obiectelor de inventar și a materialelor;

f) modul de verificare și valorificare a rezultatelor inventarierii anuale a mijloacelor materiale și bănești, măsuri dispuse, persoane răspunzătoare material sau penal, după caz.

3. Întocmirea „Raportului privind certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară“, care va cuprinde referiri la:

a) principiile de bază avute în vedere la realizarea certificării;

b) documentele verificate în vederea certificării;

c) concluziile desprinse în procesul certificării;

d) prezentarea sintetică a modului în care s-au efectuat verificările, a tehnicilor, metodelor și procedurilor utilizate pentru îndeplinirea obiectivelor verificării;

e) întocmirea în trei exemplare a „Raportului privind certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară“, semnarea acestuia de către auditorul intern, cu precizarea opiniei auditorului intern „cu rezerve“ sau „fără rezerve“.

Opinie favorabilă fără rezerve:

Conturile auditate nu comportă anomalii semnificative și dau o imagine fidelă a situației financiar-contabile și patrimoniale a instituției, la data de, în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, normelor Ministerului Finanțelor Publice și ale Ministerului Educației și Cercetării.

Opinie cu rezerve:

Se va face referire la deficiențele constatate, cuprinse eventual în anexa la raport, și măsurile dispuse, termene.

Deficiențele constatate de auditorul intern, după încheierea bilanțului contabil, vor fi consemnate în sarcina unității auditate....., pentru remedierea la bilanțul contabil următor.

Un exemplar al raportului se anexează la bilanțul contabil, un exemplar rămâne la unitatea audiată și un exemplar la auditorul intern.

★

LISTA

cuprinzând agenții economici (societăți comerciale) avizați să distribuie aparate de marcat electronice fiscale, completate la listele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 7 decembrie 1999, nr. 641 din 29 decembrie 1999, nr. 60 din 10 februarie 2000, nr. 158 din 17 aprilie 2000, nr. 226 din 23 mai 2000, nr. 340 din 21 iulie 2000, nr. 470 din 27 septembrie 2000, nr. 561 din 13 noiembrie 2000, nr. 127 din 14 martie 2001, nr. 315 din 13 iunie 2001, nr. 668 din 24 octombrie 2001, nr. 182 din 18 martie 2002, nr. 349 din 24 mai 2002 și nr. 598 din 13 august 2002

1. DANUBIUS EXIM — S.R.L., București, str. Trestiana nr. 3, bl. 8B, sc. A, ap. 4, sectorul 4, cod unic de înregistrare R 6386718, telefon/fax: 250.34.39, 250.28.04:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0177 din 31 iulie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip FARMACIE DATECS POS, model GEST CASA, configurație: aplicație PC: GEST CASA, imprimantă fiscală FP 550T, display client, tip hârtie: termică; destinație:

comerț, prestări de servicii; rețea de distribuție și service: 87 agenți economici de distribuție și 84 agenți economici de service;

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0178 din 31 iulie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip DATECS POS, model DOS-INFOT-CHANGE, configurație: aplicație PC: INFOT-CHANGE, imprimantă fiscală FP 550T model 01, display client, tip hârtie:

termică; destinație: schimb valutar; rețea de distribuție și service: 87 agenți economici de distribuție și 84 agenți economici de service.

2. FADATA — S.R.L., București, Bd. Unirii nr. 16, bl. 5A, et. 3, ap. 8, sectorul 4, cod fiscal R 11865369, telefon/fax: 212.12.40:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0179 din 30 iulie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip BYT 02, configurație: structură închisă, integrabilă în rețea, tip hârtie: termică; destinație: comerț, prestări de servicii; rețea de distribuție și service: 16 agenți economici de distribuție și 17 agenți economici de service.

3. ACCORD ELECTRONICS — S.R.L., București, str. Căderea Bastiliei nr. 66, parter, ap. 2, sectorul 1, cod unic de înregistrare R 11027087, telefon/fax: 321.28.81:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0180 din 7 august 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip PLATO POS, model FP 950-G, configurație: aplicație PC: EUROPOS 1.57.4, imprimantă fiscală EPSON TMU 950, model M 62 UA, display client, tip hârtie: normală; destinație: comerț, prestări de servicii; rețea de distribuție și service: 1 agent economic de distribuție și 1 agent economic de service.

4. MASTER COMPUTERS — S.R.L., București, șos. Pantelimon nr. 111A, sectorul 2, cod fiscal R 1592512, telefon/fax: 252.42.71:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0181 din 31 iulie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip EUROPOS, model EXCHANGE, configurație: aplicație PC: EUROPOS EXCHANGE, imprimantă fiscală EPSON MF ROMANIA, ver. Exchange, display client, tip hârtie: autocopiativă; destinație: schimb valutar; rețea de distribuție și service: 1 agent economic de distribuție și 1 agent economic de service.

5. PACIFIC TRADE (LTD) — S.R.L., București, bd. Magheru nr. 1-3, bl. CORP B, et. 2, sectorul 1, cod unic de înregistrare R 3506984, telefon/fax: 314.37.72:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0182 din 4 octombrie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip ADRIATICA POS, model ADRIA, configurație: aplicație PC: ADRIA, imprimantă fiscală FP 550T model 01, display client, tip hârtie: termică; destinație: schimb valutar; rețea de distribuție și service: 1 agent economic de distribuție și 1 agent economic de service.

6. GFS COMMUNICATION INTERNATIONAL — S.R.L., București, Str. Episcopiei nr. 6, parter, sectorul 1, cod unic de înregistrare R 13556890, telefon/fax: 310.08.82:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0183 din 30 septembrie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip Xcomm Epson TM, model Xcomm-Bogdan Exchange, configurație: aplicație PC; Bogdan Exchange, modul fiscal Xcomm-FC010 ver. Exchange, imprimantă Epson TM-U210A, display client 2*20, tip hârtie: autocopiativă; destinație: schimb valutar; rețea de distribuție și service: 1 agent economic de distribuție și 1 agent economic de service.

7. VALMED FREEMEX — S.R.L., București, Str. Avionului nr. 11, bl. 6C, sc. 1, et. 1, ap. 7, sectorul 1, cod unic de înregistrare R 6301606, telefon/fax: 242.07.60:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0184 din 8 octombrie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip TOTAL, model 02 M, configurație: structură închisă, integrabilă în rețea, tip hârtie: termică; destinație: comerț, prestări de servicii; rețea de distribuție și service: 56 agenți economici de distribuție și 56 agenți economici de service.

8. REL COMPUTER — S.R.L., București, Str. Biruinței nr. 4, sectorul 1, cod unic de înregistrare R 3510209, telefon/fax: 224.00.27:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0185 din 2 octombrie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip RELTRADE A 100, configurație: structură închisă, integrabilă în rețea, tip hârtie: termică; destinație: comerț, prestări de servicii; rețea de distribuție și service: 6 agenți economici de distribuție și 5 agenți economici de service;

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0186 din 2 octombrie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip REL, model 3003, configurație: structură închisă, integrabilă în rețea, tip hârtie: termică; destinație: comerț, prestări de servicii; rețea de distribuție și service: 5 agenți economici de distribuție și 4 agenți economici de service.

9. EXCEL COMP — S.R.L., București, Str. Pecetei nr. 3, bl. 25, sc. A, ap. 1, sectorul 1, cod fiscal R 6330199, telefon/fax: 668.70.36:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0187 din 1 octombrie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip ZEKA M, configurație: structură închisă, integrabilă în rețea, tip hârtie: termică; destinație: comerț, prestări de servicii; rețea de distribuție și service: 21 agenți economici de distribuție și 19 agenți economici de service.

10. CHEMOIL IMPEX — S.R.L., București, str. Capidava nr. 9-11, sectorul 2, cod fiscal R 4989976, telefon/fax: 241.07.93:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0188 din 30 septembrie 2002 pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip OMEGA, model 2050W, configurație: aplicație PC: OMEGA 2050W; imprimantă fiscală cu afișaj client UPOS-FP950R; tastatură casier PREH COMMANDER M128WX; sursă neîntrerupibilă UPS 650 VA tip BACK-UPS 650 MI, tip hârtie: normală; destinație: comerț, prestări de servicii, comerț carburanți; rețea de distribuție și service: 1 agent economic de distribuție și 1 agent economic de service.

★
★ ★

NOTĂ:

Rețeaua de distribuție și service inclusă în avizele privind distribuția și utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale poate fi modificată prin acreditarea, respectiv retragerea acreditării unor agenți economici.

MODIFICARE:

În Lista cuprinzând agenții economici (societăți comerciale) avizați să distribuie aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 10 februarie 2000, la poziția 5, și în cea publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 21 iulie 2000, la poziția 10, astfel cum au fost modificate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 18 martie 2002, precum și în cea publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 24 mai 2002, la poziția 1, denumirea Societății Comerciale „ICL ROMANIA” — S.R.L. se schimbă în Societatea Comercială „FUJITSU SERVICES” — S.R.L., conform Certificatului de înregistrare emis de Camera de Comerț și Industrie a României, seria A nr. 223682, eliberat la data de 15 mai 2002.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
